

Isten csodásan működik

Egy királynak volt egy minisztere, aki minden alkalmas és alkalmatlan helyzetben azt mondta: Isten csodásan működik. Egy idő után a király olyan sokszor hallotta ezt a mondatot, hogy már elege lett belőle.

A király és minisztere vadászatra indultak. A király lőtt egy szarvast. Mindketten éhesek voltak, így tüzet raktak és megsütötték. A király neki látott az evésnek, de a nagy sietségében levágta egy ujját. A miniszter most is azt mondta: Isten csodásan működik. A királynál most már betelt a pohár. Elbocsátotta miniszterét és megparancsolta neki, hogy tűnjön el a szeme elől. A miniszter elment. A király, a szarvassülttel jóllakva, elaludt.

Vad rablók, Kali istennő imádói törtek rá. Megkötözték, fel akarták áldozni istennőjüknek - majd elfogyasztani. De az utolsó pillanatban észrevette egyikük, hogy a királynak hiányzik egy ujjja. A rablók tanácskoztak, és úgy találták: Ez az ember nem tökéletes. Hiányzik egy testrésze. Istennők csak tökéletes áldozatot kaphat. Így futni hagyták. A király visszaemlékezett minisztere szavaira: Isten csodásan működik. És megértette, hogy ebben az esetben is igaza volt. Bűnösnek érezte magát, hogy száműzte, és megparancsolta, hogy keressék meg.

Hosszú idő után rátaláltak. A király bocsánatot kért tőle és kérte, álljon újra szolgálatába. A miniszter azt válaszolta: Nem kell bocsánatot kérned. Hálás vagyok, hogy elküldtél magadtól. Különben engem áldoztak volna fel a rablók. Nekem megvan minden ujjam. Isten csodásan működik

*Még tél volt, a fagyos földet vékony hótakaró fedte. Alatta, biztonságos, védett hagymakuckójában megbújva lakott a kis hóvirág. Már nem aludt, érezte, hogy elég régóta kuporog föld alatti vackában. Kíváncsi volt és gondolta, utána néz, vajon az **ibolya**, a **kankalin** és a **százszorszép** odafent várakoznak-e már. Addig-addig nyújtózkodott, míg házikója felrepedt. Körülötte a hótakarón egy ablakocska nyílt, amin keresztül kidugta feje búbját a föld alól, majd a fény felé igyekezve virágocskáját is kibontogatta. Óvatosan körül nézett, de virágbarátnői közül senkit sem látott. Bánatosan hajtotta le fejét, amit az éppen arra lengedező, élénk **szellő** megrezegtetett. Hetek óta úton vagyok, de még egyetlen virággal sem találkoztam. Üdvözöllek tavasz hírnöke! - szólította meg vidáman a hóvirágot. És ahogy a kis haranggal játszadozott, az finoman megcsendült. A fáradhatatlan csilingelésre kíváncsian dugták elő zöld fejüket a tavaszi virágok. A kis hóvirág nagyon megörült barátnőinek - az ibolyának, a kankalinnak és a százszorszépnek - és tovább csilingelve köszönte meg a szellőnek, hogy segített felébreszteni őket mély, téli álmukból*

***Hetek óta úton vagyok, de még egyetlen virággal
sem találkoztam. Üdvözöllek tavasz hírnöke!***